

FRAUDELE COMISE CU AJUTORUL CĂRȚILOR DE CREDIT

Prof.univ.dr. LUCA IAMANDI
Decanul Facultății de Drept
Academia de Poliție „Alexandru Ioan Cuza”

Abstract

All electronic banking means that money can be moved around almost at the speed of light, through telephone wires, optical fibres, even radio rays and no cash physically changes hands. Some people say we are heading for a cashless society. If we are, the keys to unlock will be the cards.

Card forgery, in the sense of its alteration, is known to encompass numerous factual operations, but it mostly concerns the account number, the date of expiry, the magnetic side and the name of the holder.

1. Considerații generale

Cardul este instrumentul de plată specific sistemului electronic de plăți; el permite posesorului să efectueze plata bunurilor și serviciilor achiziționate în diversele puncte comerciale și să obțină numerar de la automatele de distribuire a bancnotelor, pe baza soldului contului existent în bancă.

În țările occidentale cardul este astăzi sinonim cu sistemul plăților electronice, utilizarea lui cotidiană devenind un act banal, pentru majoritatea cetățenilor.

Simbol al relației dintre o entitate comercială și clientul său, cardul și-a făcut apariția în cadrul sistemului de plăți în jurul anului 1914, când Western Union a introdus o plăcuță de metal ca simbol de recunoaștere a clienților săi cei mai fideli.

Un an mai târziu, în 1915, este rândul lui Telegraph Company să emită plachete metalice destinate identificării clienților săi și autentificării telegramelor acestora. Tot în Statele Unite, un gigant al distribuției produselor petroliere a emis primul card personal modern (informațiile referitoare la fiecare client care beneficia de o linie de credit se înregistrau pe placuțe de metal), un card de credit destinat personalului și celor mai buni clienți ai companiei.

Anii '50 marchează emiterea primelor carduri internaționale. Avionul devine un mijloc de transport tot mai accesibil pentru public și deci tot mai des utilizat pentru a călători în străinătate.

Cardul facilita plățile efectuate de persoanele care depășeau limitele geografice ale țărilor de rezidență, iar oportunitatea astfel creată a fost repede sesizată și exploatată: Diners Club a lansat în Statele Unite primul card destinat persoanelor care călătoreau în țară sau în străinătate. Era, de fapt, un card pe care erau imprimare numele și numărul de cont bancar al titularului, și care facilita accesul la serviciile anumitor hoteluri și restaurante (contravaloarea acestor servicii se încasau ulterior, contul bancar al clientului debitându-se la primirea de către bancă a documentelor care atestau prestarea acestor servicii; procedura era foarte apropiată de cea a acreditivului documentar).

Franklin National Bank a lansat în anul 1951 propriul card, care prefigurează de fapt sistemul actual de plăți. Era un card de identificare ce permitea comercianților să emită mici facturi a căror procedură de încasare era aproape identică cu cea din zilele noastre.

În anul 1958 “intră în scenă” American Express, cu un card destinat tot persoanelor care călătoreau, dar suportul material era din plastic, o inovație care va fi repede copiată. Sistemul de plăți prin card se dezvoltă rapid. În Statele Unite aproape 150 de bănci emitente încep să ofere clienților posesori de carduri un nou serviciu: posibilitatea de a trage în descoperit de cont. Beneficiul era de ambele părți: clientul putea apela ușor la un mic credit, iar banca obținea astfel venituri din dobânda percepută, venituri care-i permiteau restabilirea echilibrului economic al sistemului.

Începând cu anul 1965, American Express și Diners Club abordează băncile franceze, ale caror largi rețele puteau facilita promovarea cardurilor. Credit Lyonnais, prima bancă solicitată, a refuzat simplul rol de distribuitor al cardurilor de credit emise de aceste două instituții non-bancare, dar nici nu și-a asumat riscul angajării solitare într-un proiect care, pe atunci, părea destinat eșecului. Conducerea a decis însă să colaboreze cu celelalte bănci naționale și, în particular, cu Societe Generale. Este lansat astfel, în anul 1967, cardul “Carte Blue”, ca un card național, destinat plăților fără numerar și care funcționa pe baza contului curent al posesorului. Cardul intra în acest mod în concurență cu carnetul de cecuri personale.

Distribuitoarele automate de bancnote își dovedesc repede utilitatea, tot mai multe bănci creându-și propriile rețele. Totodată încheierea acordurilor interbancare atât la scară națională cât și internațională, permite tot mai mult lărgirea sistemului de plăți electronice, care ia un veritabil “avânt” între anii 1979 și 1984, anii “consacrării” pistei magnetice, o caracteristică tehnică de bază, datorită căreia cardurile pot fi folosite atât pentru retragerea de numerar cât și la punctele de vânzare¹.

Studiile efectuate arată că marea majoritate a europenilor preferă cărțile de credit în defavoarea banilor lichizi în special datorită plusului de siguranță pe care îl oferă.

Rezultatele unui studiu efectuat în anul 1996 arăta că 60% dintre europeni preferă cardul ca instrument de plată, în defavoarea banilor lichizi, iar 70% îl considera esențial pe parcursul deplasărilor în străinătate, pe motivul securității garantate.

Cărțile de credit (cardul) reprezintă un instrument modern de achitare fără numerar a tranzacțiilor comerciale sau de obținere de numerar de la ghișeele băncilor sau de la automatele de eliberare numerar.

În România, până în Decembrie 1989, acest instrument de plată nu a fost folosit decât de cetățeni străini pentru achitarea unor servicii în valută.

După anul 1989, în contextul deschiderii europene a României și în domeniul financiar-bancar, majoritatea băncilor centrale au emis în nume propriu astfel de mijloace de plată, acceptând în același timp cardurile folosite pe plan internațional.

Până la apariția legii nr 365 din 7 iunie 2002 acest domeniu nu era reglementat în mod expres făcându-se aplicarea art. 282 din C.p., care precizează că: “*Falsificarea de monedă metalică, monedă de hârtie, titluri de credit public, cecuri, titluri de orice fel pentru efectuarea plăților, emise de instituția bancară ori de alte instituții de credit competente sau falsificarea oricăror alte titluri ori valori asemănătoare, se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi*”.

Trebuie precizat că infracțiunii de falsificare îi precede o serie de infracțiuni cum ar fi: furtul unei cărți de credit și solicitarea de cărți de credit folosind documente de identitate false, însă toate aceste infracțiuni nu sunt altceva decât “acte premergătoare pentru infracțiunea de bază”: falsificarea și punerea în circulație a unei cărți de credit false.

---

¹ Dascălu I., Tomescu I., Bondarici D., – Frauda în domeniul cardurilor, ed. Sfinx 2000, 2003, pag.5-15

Societatea comercială anonimă pe acțiuni "Romcard" îndeplinește un rol de legătură între comercianți, băncile lor, băncile emitente de carduri (cărți de credit) și organizația VISA INTERNATIONAL.

În operațiunile prin carduri intervin trei părți participante²:

a. Solicitatorul cardului\cardurilor care posedă disponibilități in contul său bancar.

Acest solicitator beneficiază de următoarele avantaje:

- securitate, prin eliminarea riscului presupus de prezența numerarului la individ;
- comoditate, întrucât nu mai este nevoie să condiționeze procurarea neprevăzută a unor mărfuri sau produse, de existența unei sume mai mari de numerar asupra sa. În afară de acest aspect, cardul este mai ușor de păstrat și de manipulat, decât numerarul sau un cec bancar;
- utilizarea cardului nu exclude utilizarea numerarului, dacă este absolut necesar. Pentru procurarea de numerar, în situația în care comerciantul dorește plata în "bani gheață" sau cash, cardul se folosește la distribuitorii de numerar (A. T. M. - Automated Teller Mashine);
- posibilitatea de utilizare a cardului, atât în țara băncii de emisie a acestora, cât și în străinătate; în acest caz, deținătorul cardului este scutit de efectuarea schimbului valutar, astfel că nu plătește în plus și comision pentru acest schimb;
- posibilitatea de a beneficia de un credit, în limitele și condițiile stabilite de banca emitentă a cardului;
- în funcție de tipul cardului, posesorul acestuia poate beneficia de asigurări medicale, de călătorie, rezervări hoteliere etc.

b. Banca emitentă a cardurilor și care administrează și operează plățile în conturile bancare curente ale clienței sale.

Calitatea acestei bănci de membru a unei organizații de carduri permite acesteia să emită și să accepte la plată cardurile care poartă marca acestei organizații.

Prin activitatea de acceptare a cardurilor, banca permite posesorilor acestor carduri emise de alte bănci (dar ale aceleiași organizații, la care această bancă este membră), accesul la:

- rețeaua sa de comercianți în folosirea cardului pentru plata mărfurilor sau serviciilor procurate de la acești comercianți;
- rețeaua sa de sucursale, filiale, agenții pentru obținerea de numerar de la ghișeele acestora;
- rețeaua sa de automate bancare, pentru obținerea de numerar.

Prin activitatea de emisie a cardurilor, banca comercială dă posibilitatea clienților săi de a obține carduri și totodată de a le utiliza ca instrument de plată la comercianți, la ghișeele băncii, sucursalelor, filialelor sale ori la alte bănci, membre ale organizației de carduri, precum și la automatele bancare ale acestora.

c. Comercianții - constituie a treia parte, care pot fi: diverse magazine (de regulă cele mari) societăți comerciale, hoteluri, etc.

---

² B.C.R.- DIRECȚIA CARDURI -Instrucțiuni de lucru,2003.

2. Modalități de comitere a fraudelor

TIPURI DE FRAUDĂ.

Iată principalele modalități de fraudare cu cărți de credit:

1. Operațiuni efectuate cu cărți de plată, pierdute sau furate³.

Aceste fraude se realizează prin utilizarea unei cărți de credit pierdute sau furate pentru obținerea de bunuri și servicii de la comercianții sau de la unitățile bancare.

Gradul de risc al producerii acestor fraude este direct proporțional cu mărimea perioadei de timp scurse între momentul constatării și momentul anunțării dispariției cărții de plată de către posesori.

Odată raportate furtul sau pierderea, cardul este introdus în evidența "Lista cardurilor problemă" (Stop list). În acest mod el este blocat în sistemul de autorizare și se aduce imediat la cunoștința comercianților situația sa juridică.

2. Operațiuni cu carduri trimise prin poștă și reprimite de cei care le-au solicitat.

Este situația în care emitentul trimite cardul prin poștă la destinatar. Este un tip de fraudă foarte periculos, deoarece este o carte originală interceptată de un infractor. Riscul este foarte mare deoarece pe spatele cardului există semnătura deținătorului legal și infractorul poate s-o semneze și astfel poate acționa pe o perioadă mare de timp până când adevăratul proprietar se va sesiza că nu i-a ajuns cardul prin poștă.

În România acest tip de fraudă nu poate fi realizat deoarece eliberarea cardului se face prin bancă, la ghișeu, funcționarul având obligația de a-l preda în mâna solicitantului, moment în care acesta trebuie să aplice semnătura pe verso.

3. Operațiuni efectuate cu cărți de plată emise pe baza unor cereri de emiteri frauduloase.

Aceste fraude se realizează prin declararea unor date fictive sau prin declararea unor date reale privind o altă persoană în cererea de emiteri a cardului. În asemenea cazuri, se folosesc documente de identitate false și fraudele pot fi depistate numai după inițierea refuzului de plată de către persoana ale cărei date au fost înscrise pe cererea de emiteri sau în cazul constatării inexistenței posesorului menționat pe chitanțele tip primite de la comercianți.

Cu astfel de carduri obținute, infractorii acționează într-o perioadă de timp foarte scurtă cumpărând bunuri pe care le revând cu scopul obținerii de bani lichizi.

4. Operațiuni cu carduri falsificate sau contrafăcute.

Acesta este segmentul în care se impune o colaborare foarte strânsă între bănci și poliție, fiind tipul de fraudă cel mai utilizat de crima organizată.

Falsificarea cardului - în sensul alterării, modificării unui card original - cunoaște nenumărate modalități factice, dar privește în principal numărul de cont, data expirării, banda magnetică și numele posesorului.

Spre exemplificare, numărul de cont poate fi aplatizat cu ajutorul unui fier de călcat, după care se face o noua pansonare.

Contrafacerea, ca formă a falsificării, constituie obiectul organizațiilor criminale, și constă în realizarea unui card în totalitate. Organizațiile mafiote cuprind segmente de

---

³ Serge Le Doran & Philippe Rosse-Cyber-Mafia, edit Antet, 1998, pag.90.

falsificare a cărților din plastic, a hologramelor și nu în ultimul rând, al documentelor de identitate.

În tot acest proces fraudulos, partea cea mai grea o constituie recodificarea benzii magnetice care se realizează cu dispozitive speciale, dar falsul poate fi depistat dacă cel care operează cardul verifică datele înregistrate pe fața cardului, cu cele codificate pe bandă.

Nici cartelele electronice programabile nu sunt ferite în totalitate de pericolul alterării sau al contrafacerii dar aceste operații necesită o pregătire și o dotare deosebită din partea infractorilor.

1. Tranzacțiile prin Internet (sau prin telefon).

Tranzacția prin Internet reprezintă modalitatea cea mai răspândită și care a luat amploare la ora actuală și în România.

Date oficiale arată că deși tranzacțiile prin Internet reprezintă doar două procente din totalul cazurilor în care se folosesc carduri, totuși jumătate din numărul plângerilor se referă la aceste tranzacții în condițiile în care pagubele cauzate de fraude au fost estimate la 3 miliarde \$ anual

Pentru a efectua o tranzacție prin Internet, un infractor trebuie mai întâi să procure un număr de cont. Aceste numere de cont se pot obține prin:

- programe existente pe Internet⁴ (Credit Master)
- furtul unor cărți de plată;
- utilizarea frauduloasă a numărului de cont al unui alt card;
- folosirea de decodoare;
- cuplarea de calculatoare la sistemele de închidere-deschidere ale unor instituții unde, pentru acces, se folosesc cărți de credit;
- cumpărarea de numere de cont de la diferite persoane, etc.

Pentru a cumpăra, infractorul nu trebuie decât să trimită numărul de cont prin rețeaua Internet către comerciant iar acesta, la rândul lui, va trebui să trimită marfa. Pentru infractor există riscul de a fi depistat după adresa IP⁵ care a fost alocată la momentul săvârșirii faptei pentru accesarea internetului în cazul conexiunilor tip dial-up sau alocată permanent celui utilizator pentru alte tipuri de conexiune.

Depistarea după această adresă poate dura mai mult sau mai puțin, în funcție de cunoștințele în domeniul informaticii ale infractorului și este posibilă deoarece accesul la Internet se realizează pe bază de contract cu anumite societăți, așa numitele "INTERNET PROVIDERS" (Furnizori de Internet).

6. Operațiuni frauduloase efectuate de posesorii legali ai cardului.

Posesorul unui card poate realiza fraude prin raportarea falsă a pierderii sau furtului cărții și utilizarea în continuare a acestei cărți de credit.

7. Operațiuni frauduloase efectuate de comercianții acceptanți de cărți de credit.

- utilizarea și prezentarea spre încasare la unitățile băncii a chitanțelor tip aparținând altor comercianți acceptanți;
- utilizarea unei cărți de plată pentru imprimarea pe mai multe chitanțe tip de vânzare;
- modificarea valorii unei chitanțe tip de vânzare;
- furtul informațiilor privind posesorul unei cărți de credit;
- acceptarea intenționată a unor cărți de credit pierdute, furate, contrafăcute sau falsificate sau emise pe baza unei cereri de emiteri frauduloasă.

⁴ www.no-cash.ro.

⁵ Voicu C, Dascălu I, Stan E-Investigarea infracțiunilor digitale, edit. Argument, 2002, pag 120-122

FRAUDA CU CARDURI LA AUTOMATELE BANCARE.

Frauda la automatele bancare a devenit o preocupare majoră pentru domeniul bancar.

În câteva țări din lume, frauda la automatele bancare a devenit o problemă importantă și au fost adoptate măsuri și proceduri cu scopul de a preveni și limita consecințele acesteia. Este foarte probabil ca acest tip de fraudă să migreze din țările în care măsurile de combatere au fost implementate, în țările care nu au întreprins încă nimic în acest domeniu⁶. Iată principalele metode de fraudă cu cărți de credit, la automatele bancare:

a). Aflarea PIN-ului.

Infractorul obține PIN-ul fie prin supravegherea deținătorului de card în momentul în care acesta introduce PIN-ul la automatul bancar, fie utilizând un circuit video închis. Datele cardului sunt obținute ulterior prin tehnica de copiere a benzii magnetice (skimming) sau din informațiile tipărite pe chitanțele eliberate de ATM.

b). Frauda între cunoscuți/membrii familiei.

O persoană cunoscută deținătorului de card intră, cu sau fără consimțământul acestuia, în posesia cardului și a PIN-ului și utilizează cardul pentru tranzacții de retragere de numerar. Deținătorul de card contestă ulterior tranzacțiile, la primirea extrasului de cont de la bancă.

c). Furtul cardului.

Un card este furat de la un deținător care a scris PIN-ul pe spatele cardului sau care păstra PIN-ul în portofel. Până în momentul în care cardul este raportat ca furat/pierdut de către deținător și blocat în sistemul de autorizare al băncii, infractorul are acces la contul de card.

d) Cardul retras din ATM.

Infractorii operează adesea în grupuri de câte doi sau trei și au drept țintă deținători de card vulnerabili, cum ar fi persoanele în vârstă, care utilizează automatele bancare.

Deținătorul de card este abordat, eventual într-o limbă străină, de către infractori care pretind că nu știu să folosească ATM-ul sau care încearcă să-i distragă atenția (solicitând informații, etc.).

În timp ce atenția deținătorului de card este distrasă de către unul dintre infractori, un altul apăsă tasta "cancel" și reține, nevăzut de deținător, cardul din automat. O dată anulată tranzacția, infractorii permit deținătorului, care este convins că are cardul în ATM, să continue tranzacția.

În momentul în care constată că nu se întâmplă nimic, deținătorul devine confuz. Infractorii se grăbesc să menționeze că și ei au fost confrunțați cu o problemă similară și îi sugerează deținătorului să introducă încă odată PIN-ul.

Deținătorul este convins să continue tranzacția fiind supravegheat cu atenție de către infractori. Din nou nu se întâmplă nimic și deținătorul presupune că automatul bancar a reținut cardul și pleacă, lăsând infractorii în posesia cardului și PIN-ului.

e). Blocarea mecanismului de eliberat bancnote.

Infractorii inițiază la ATM o tranzacție de retragere de numerar de mică valoare. În momentul în care dispenserul de bancnote s-a deschis, infractorul lasă o bancnotă sau introduce o bucată de carton în dispenser. ATM-ul extrage suma solicitată din casete și o transmite către dispenser. Sesizând că există un obiect în dispenser, ATM-ul se închide și transmite un cod de eroare la calculatorul central care anulează tranzacția. Infractorul

---

⁶ DIRECȚIA DE DECONTĂRI NECOMERCIALE – Frauda cu carduri la automatele bancare, 1998;

deblochează dispenserul, ridică numerarul și continuă să facă tranzacții de acest gen care, datorită codului de eroare transmis de ATM, nu sunt debitate din contul său de card.

Ca modalitate de prevenire, trebuie identificat codul de eroare generat de ATM și excluderea acestui cod pentru anularea tranzacțiilor.

f). Retragerea de numerar cu blocarea senzorului dispenserului.

Infractorul solicită la automat suma maximă pentru o tranzacție. Tranzacția este aprobată și numerarul este retras din casete și transportat către fanta dispenserului. Jaluzeaua care acoperă fanta se deschide și infractorul introduce un obiect care să blocheze trecerea numerarului de senzorul dispenserului. Dispenserul transmite un cod de eroare la calculatorul central care inițiază anularea tranzacției în contul deținătorului. Infractorul ridică numerarul și continuă fraudă.

Ca modalitate de prevenire, trebuie identificat codul de eroare generat de acest tip de fraudă și setarea sistemului pentru a nu procesa anularea tranzacției în contul clientului.

g). Retragerea de bancnote din pachetul eliberat de ATM.

Infractorul inițiază o tranzacție pentru suma maximă eliberată de automat. Când numerarul este eliberat de automat, infractorul extrage bancnotele din centrul pachetului, lăsând prima și ultima bancnotă. ATM-ul detectează cele două bancnote și transmite un cod de eroare la calculatorul central care anulează întreaga sumă în contul clientului, deși infractorul a luat cea mai mare parte a sumei.

Modalitatea de prevenire este identică cu cea prevăzută la litera f).

h). Calul troian.

Infractorul creează un ATM fals, unde deținătorii de bună credință introduc cardul și PIN-ul. Informațiile de pe banda magnetică și PIN-ul sunt capturate electronic și ulterior utilizate pentru producerea de carduri false.

i). Metoda libaneză (Libanese loop).

Infractorul introduce o bucată de film transparent în cititorul de card al ATM-ului și așteaptă ca un client să introducă cardul pentru efectuarea unei tranzacții. Filmul blochează cardul în automat iar infractorul supraveghează deținătorul în timp ce introduce PIN-ul. După ce clientul pleacă, infractorul retrage filmul care a blocat cardul în ATM și intră în posesia cardului. Având cardul și PIN-ul efectuează tranzacții la ATM.

j). Circuit închis TV de mare rezoluție.

Infractorii instalează un circuit închis TV ascuns care înregistrează datele embosate pe card și PIN-ul. Aceste date sunt ulterior utilizate pentru producerea cardurilor false.

k). Blocarea eliberării de numerar.

Infractorii lipesc fanta dispenserului sau introduc un obiect care împiedică eliberarea bancnotelor. După plecarea deținătorului, infractorul îndepărtează obstacolul și intră în posesia numerarului.

l). Așezarea pe tastatura ATM-ului a unei folii speciale

Această folie este folosită pentru aflarea PIN pe ea rămânând imprimat numărul pe care deținătorul de card l-a format pentru retragerea de numerar. Pentru această modalitate este necesar ca făptuitorii să supravegheze îndeaproape ATM-ul și să intervină după fiecare tranzacție.

m). Organizarea de licitații frauduloase.

Clienții participă la licitații, puternic mediatizate, de bunuri cu prețuri convenabile. La intrarea în sediu, clienților li se solicită cardul pentru a fi trecut printr-un terminal cu cititor de bandă magnetică care pare a fi un POS și să introducă PIN-ul. Explicația oferită este aceea ca în eventualitatea în care clientul se va decide să cumpere ceva, durata tranzacției va fi sensibil redusă astfel. Ulterior datele stocate în terminal sunt folosite la producerea cardurilor false.

3. Reguli de urmat privind recunoașterea și acceptarea la plată a cardurilor

În România au fost emise cărți de credit în lei și în valută sub licența companiilor VISA CARD și EC/MC (această prescurtare va fi folosită în continuare pentru EUROCARD/MASTERCARD), vom analiza doar procedurile de urmat la asemenea carduri:

A. La prezentarea la plată a unui VISA CARD, persoana desemnată să efectueze astfel de operațiuni trebuie să verifice:

- **VISA LOGO** - reprezentând benzile albastru, alb și galben; poate fi situat în colțul dreapta sus sau jos;
- **VISA HOLOGRAM** - reprezentând porumbelul tridimensional;
- **valabilitatea cardului:**
- dacă este indicat numai termenul de expirare, indicându-se luna și anul, cardul este valabil până în ultima zi, inclusiv, a lunii indicate de card;
- - dacă este indicat și termenul începând cu care cardul este valabil, se verifică dacă poate fi utilizat cardul în momentul prezentării;
- - **autenticitatea cardului** - nu trebuie să fie deteriorat, tăiat, zgâriat; spațiul destinat semnăturii și banda magnetică să nu prezinte aspecte care să trezească suspiciune;
- - **semnătura pe verso-ul cardului** - în cazul în care cardul prezentat la plată nu este semnat, persoana care acceptă cardul trebuie să:
  - roage posesorul de card să semneze cardul;
  - verifice semnătura, solicitând alte documente de identitate (pașaport, permis de conducere); dacă semnăturile nu corespund să contacteze Centrul de Procesare.
- **lista de avertizare** - cardul care figurează în lista de avertizare trebuie reținut fără a mai solicita instrucțiuni de la Centrul de Procesare;
- **numărul de cont ștanțat pe card** - să fie clar, să nu fie șters sau reștanțat, să aibă o culoare contrastantă; primele 4 cifre ale numărului de cont ștanțat să fie identice cu primele 4 cifre tipărite deasupra sau sub numărul de cont ștanțat;
- **caracterul special VISA** - poziționat în partea dreaptă a cardului, în continuarea datelor de valabilitate, reprezentat prin litera “V”, care are o forma unică; este așa-numitul “*flying V*”.

B. La prezentarea la plată a unui card EC/MC, persoana desemnată să efectueze astfel de operațiuni trebuie să verifice ⁷:

- **EC/MC LOGO** - cardurile EC/MC vor avea întotdeauna pe fața cardului logo-ul împreună cu holograma Mastercard. Logo-ul Eurocard poate apărea fie pe fața cardului, fie pe verso-ul cardului;
- Logo-ul Mastercard: reprezentând două cercuri întrepătrunse, unul roșu și unul galben, pe care se află scris, în centru, “MasterCard” și care poate fi poziționat fie deasupra hologramei fie sub holograma Mastercard, însă întotdeauna în interiorul chenarului negru;
- Logo-ul Eurocard: reprezentând un “E” de culoare neagră și o “limbă” roșie la centrul literei “E”, împreună cu înscrisul “EUROCARD”, toate încadrate de un chenar negru, rotunjit la colțuri;

⁷ BANCA COMERCIALĂ ION ȚIRIAC - Ghidul comerciantului VISA –Eurocard/Mastercard-Ghid de lucru,2002.

- **Holograma Mastercard** - reprezentând două globuri pământești întrepătrunse, care pot fi fie aurii (în cazul Gold Card), fie argintii (în cazul cardurilor Mas/Bank Card sau Silver Card). Prin mișcarea cardului pe fondul hologramei va apărea în culorile roșu, galben și albastru, repetat, înscrisul “MasterCard”.
- **valabilitatea cardului :**
  - dacă este indicat numai termenul de expirare, indicându-se luna și anul, cardul este valabil până în ultima zi, inclusiv, a lunii indicate pe card;
  - dacă este indicat și termenul începând cu care cardul este valabil, se verifică dacă poate fi utilizat cardul în momentul prezentării;
  - **autenticitatea cardului** - nu trebuie să fie deteriorat, tăiat zgâriat; spațiul destinat semnăturii și banda magnetică să nu prezinte aspecte care să trezească suspiciune;
  - **semnatura pe verso-ul cardului** - în cazul în care cardul prezentat la plată nu este semnat, persoana care acceptă cardul trebuie să:
    - roage posesorul de card să semneze cardul;
    - să verifice semnătura, solicitând alte documente de identitate (pașaport, permis de conducere); dacă semnăturile nu corespund se contactează Centrul de Procesare.
  - **Lista de avertizare** - cardul care figurează în Lista de Avertizare trebuie reținut fără a mai solicita instrucțiuni de la Centrul de Procesare;
  - **numărul de cont ștanțat pe card** - să fie clar, să nu fie șters sau reștanțat, să aibă o culoare contrastant;
  - **caracterul special Mastercard** - poziționat între datele de valabilitate și logo-ul Mastercard, reprezentat prin litera “M” care are o formă specifică;
  - **primele 4 cifre ale numărului ștanțat pe card** se află tipărite pe fața cardului sub numărul de card ștanțat - primele 4 cifre din numărul de card ștanțat se află întotdeauna tipărite pe card sub numărul ștanțat (obligatoriu pentru cardurile ce vor fi emise începând cu anul 1996). Pentru cardurile emise înainte de 1996 și încă valabile, se află ștanțat pe card un nou cod numeric de 4 cifre, poziționat sub numărul de card ștanțat, pe același rând cu data de valabilitate a cardului;
  - numărul de cont ștanțat pe fața cardului trebuie să fie identic cu **numărul înscris cu caractere speciale Mastercard, prin procedeul numit “indent printing”** pe verso-ul cardului în spațiul destinat semnăturii.